



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

Рев 3461/2019  
10.06.2021. године  
Београд

**У ИМЕ НАРОДА**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душко Рашић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Лозић адвокат из ..., ВВ, ГГ и ДД сви из ..., ради утврђења ванбрачне тековине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 532/18 од 03.04.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2021. године, донео је

**ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 532/18 од 03.04.2019. године, петог, шестог, седмог и осмог става изреке.

**Образложење**

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 532/18 од 03.04.2019. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба туженог ББ и укинута пресуда Основног суда у Старој Пазови П 470/17 од 08.12.2017. године. Ставом другим изреке, одлучено је да се тужбени захтев делимично усваја. Ставом трећим изреке, утврђено је да је тужиља на основу изградње и стицања у ванбрачној заједници са покојним ЂЂ бившим из ... стекла право сусвојине на породичној стамбеној згради - кући у ..., означена бројем 1, која је по структури приземна - постојећа на парцели .. и уписана у лист непокретности .. КО ... са уделом од  $\frac{1}{4}$  дела, као и да је стекла право коришћења на земљишту које се налази испод објекта на адреси ... број .., земљиште под зградом - објектом од 0.01.15 ха, као земљиште у грађевинском подручју, земљиште уз зграду - објекат од 1.01.98 ха парцела .. од 0.03.13 ха и парцела .. њива I класе од 0.02.91 ха уписане у лист непокретности .. КО ... са уделом од  $\frac{1}{4}$  дела, што су тужени дужни да признају и трпе да се тужиља упише у катастар непокретности и друге јавне књиге као сувласник на непокретности са уделом од  $\frac{1}{4}$  дела и да јој омогуће несметан супосед на истој у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења. Ставом четвртим изреке, утврђено је да је тужиља сувласник у  $\frac{1}{4}$  дела на покретним стварима наведеним у овом ставу изреке, што је тужени ББ коме су означене ствари припале по решењу Општинског суда у Старој Пазови О. ../04 од 23.06.2005. године дужан да призна и наведене ствари преда тужиљи у супосед у  $\frac{1}{4}$  дела. Ставом петим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужиља тражила утврђење права сусвојине на означеним непокретностима и покретним стварима преко утврђеног сувласничког удела од  $\frac{1}{4}$  дела до траженог сувласничког удела од  $\frac{1}{2}$  дела, као и преко

досуђене обавезе тужених да тужиљи предају непокретности и покретне ствари у супосед преко досуђеног удела до удела траженог тужбом. Ставом шестим изреке, обавезани су тужени да накнаде тужиљи трошкове поступка у износу од 182.550,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана под претњом извршења. Ставом седмим изреке, обавезана је тужиља да туженом ББ на име трошкова жалбеног поступка исплати износ од 57.300,00 динара у року од 15 дана под претњом извршења. Ставом осмим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену - дела којим је одбијен тужбени захтев, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужени ББ је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 3. и члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиљина ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Наводима ревизије о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП, учињеној у другостепеном поступку, неосновано се указује на погрешну примену члана 7. у вези са члановима 228. и 229. наведеног закона, јер је чињенична подлога у овом спору утврђена у складу са расправним начелом - само на основу чињеница које су странке изнеле, и на основу тако утврђеног чињеничног стања изведен закључак о неједнаким уделима ревидента и правног претходника тужених у стицању спорне имовине. Другостепени суд је у овом случају правилно применио чланове 383. и 384. ЗПП јер је првостепена пресуда у овом спору већ једном била укинута и јер је нижестепени суд у поновљеном суђењу учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. тог закона на коју је указивано изјављеном жалбом.

Према утврђеном чињеничном стању, тужени су правноснажним решењем Општинског суда у Старој Пазови О. ../04 од 23.06.2005. године оглашени за наследнике заоставштине покојног ЋЋ бившег из ... . Оставиочева имовина састојала се од права коришћења парцела .. и .. и права својине на породичној стамбеној згради у улици ... у ..., на парцели .., уписаних у лист непокретности .. КО ... и покретних ствари пописаних од стране оставинског суда. Сада покојни ЋЋ је од 1973. године, па све до одласка у пензију током 2000. године, живео и радио у Немачкој. Његова зарада износила је око 2.500 ДЕМ месечно. Током 1974. године уселило се у тужиљин стан и са њом је живео у ванбрачној заједници која је са прекидима трајала око 30 година. У овој заједници тужиља и правни претходник тужених нису имали деце. Тужиља је живела и радила у Немачкој од 1965. године и њена зарада износила је око 1.000 ДЕМ месечно, а радила је и послове у домаћинству. Плац у ... сада покојни ЋЋ купио је током 1976. године. На том плацу је током 1981. године започета градња куће и до 1983. године на кући је изграђена прва плоча. Градња је настављена током 1985-1986 године, а кућа је постала усељива током 1989. године. Тужиља је 16.06.1987. године подигла кредит у износу од 14.360 ДЕМ и та средства су уложена у изградњу куће и

куповину покретних ствари којима је кућа опремљена. Тужиља и сада покојни ЂЂ су кућу градили са намером да у њој живе када се пензионишу. Од 1991. године до 2016. године део куће - поткровље издаван је подстанару, а од 1992. године до 2001. године у кући је живео братанац покојног ЂЂ - тужени ББ са породицом. Сада покојни ЂЂ се пензионисао током 2000. године и након тога је живео у предметној кући, а тужиља се пензионисла током 2002. године. Након смрти њеног ванбрачног партнера тужиљи није било омогућено да уђе у кућу.

На овакво чињенично стање, утврђено на расправи коју је другостепени суд одржао, правилно је примењено материјално право.

Спорна имовина представља заједничку имовину ванбрачних партнера - тужиље и сада покојног ЂЂ, у смислу члана 191. став 1. Породичног закона. Према ставу 2. тог члана, на имовинске односе ванбрачних партнера сходно се примењују одредбе наведеног закона о имовинским односима супружника (чланови 168-190).

Тачни су наводи ревидента да је Породичним законом уведена претпоставка о подједнаким уделима супружника у заједничкој имовини (члан 180. став 2). Међутим, та претпоставка није необорива, тако да је могуће утврдити већи део једног супружника (ванбрачног партнера) у стицању заједничке имовине, у зависности од његових остварених прихода, вођења послова у домаћинству, старања о деци, старања о имовини те других околности од значаја за одржавање или увећање вредности заједничке имовине (члан 180. став 3).

У конкретном случају, ценећи све утврђене околности у вези са стицањем предметне имовине, другостепени суд је утврдио већи удео сада покојног ЂЂ првенствено имајући у виду знатну разлику у приходима - заради ванбрачних партнера. Супротно наводима ревизије, за такво утврђење није потребно извођење доказа вештачењем.

О трошковима поступка одлучено је уз вођење рачуна о успеху странака.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија  
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић